

ชำแดง (*Aechmea sphaerocephallum* Holtt.)

ชื่ออื่น ชิงแดง

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น เป็น พืชลำต้นใต้ดิน (เหง้า) และมีก้านใบห่อม้วนซ้อนกันแน่นชูเหนือผิวดิน (ลำต้นเทียม) มีสีเขียวเข้ม ความสูง 1-3 เมตร กาบใบ โคนหน่ออ่อนมีสีน้ำตาลแดง

ใบ รูปไข่ โคนใบสอบ ปลายใบค่อนข้างแหลม ขอบใบเรียบ แผ่นใบเป็นคลื่นเล็กน้อย มีสีเขียวเข้มเป็นมันวาว ท้องใบสีน้ำตาลแดง ความยาว 10-30 ซม. ความกว้าง 5-10 ซม.

ดอก เป็นดอกช่อออกที่ปลายยอดสีน้ำตาลแดง ดอกย่อยคล้ายดอกแคสีขาวลายน้ำตาล

ผล ทรงกลมรี ปลายผลป้านมีสีเขียว เมื่อสุกจะมีสีส้มแดง ภายในมีเมล็ด

การขยายพันธุ์ แยกเหง้า

ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์ -

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต ที่ชื้นไม่ชอบน้ำขัง

การใช้ประโยชน์

ทางอาหาร ช่อดอกอ่อนใช้นึ่งเป็นผักจิ้มหรือยำ หน่ออ่อนใช้ลวกจิ้มน้ำพริก เหง้าปรุงรสต้มไก่

ทางยา -

ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์ -

ที่มาของข้อมูล

กัญจนา ดีวิเศษ และคนอื่นๆ. 2542. ผักพื้นบ้านภาคเหนือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

